

[Grethe Philip.]

ligvis i sig selv noget meget vægtigt, men set ud fra en bred samfundsmæssig synsvinkel må vi yderligere for den kvindelige arbejdskrafts vedkommende — nøjagtig på samme måde som for den mandlige arbejdskrafts vedkommende — lægge vægt på at give en uddannelse, så at den pågældende både bliver mere effektiv i arbejdet og mere bevægelig inden for arbejdsområdet. Nu er det så, jeg gerne vil spørge den højtærede arbejdsminister: hvordan er det gået for kvinderne?

På side 12 i den omtalte betænkning angives antallet af kursister i 1963-64 at være 10.539. Der er ikke i tabellen angivet nogen fordeling mellem mænd og kvinder. Jeg ville gætte på, at der i hotel- og restaurationsvirksomhed må være en hel del kvindelige kursister, f. eks. smørrebrødsjomfruer eller andre inden for den branche, men hvor mange er der? Og hvor mange er der i de andre fag? Tekstil- og beklædningsbrancherne har i alt haft 75 kursister i det pågældende år, hvoraf der formodentlig er nogle mænd, så der er altså ikke mange kvinder, der kan skjule sig inden for de to fag. Uden at kende det rigtige tal har jeg en ubehagelig fornemmelse af, at det ikke hidtil er lykkedes at få fat i ret mange kvinder gennem denne uddannelseslov. Hvis min formodning er rigtig, ville jeg være meget glad for at høre, hvad arbejdsministeren siger dertil. Er der behov for uddannelse af flere kvinder inden for industrien? Og hvis der er det, hvorfor bliver de så ikke uddannet? Er der noget i vejen med kvinderne, med arbejdsgiverne, med kurserne eller med selve loven?

Jeg vil også være meget glad for, om den højtærede arbejdsminister ville fortælle os lidt om, hvad der er sket inden for handels- og kontorfaget. Jeg ved, at der er nedsat et brancheudvalg, men hvordan går det med oprettelsen af kursus? Navnlig kontorfaget er jo i umådelig stor vækst, og man skulle tro, at der var brug for kursus på dette område. Jeg kan nævne, at jeg er klar over, at man for den faglærte gruppe i handels- og kontorfaget har fået nye uddannelsesregler, som der synes at være stor tilfredshed med, men det forhindrer jo ikke, at der sideløbende med det kan være brug for kortere kursus under denne lov.

Det andet lovforslag, det, der vedrører beskæftigelsen og uddannelsen af de unge, kan jeg principielt tilslutte mig, men også her vil jeg gerne rejse et spørgsmål over for den højtærede minister. Det har for så vidt relation til det indlæg, vi hørte fra repræsentanten for venstre, og står i direkte forbindelse med det, der blev sagt af den ærede ordfører for det konservative folkeparti.

På to af de tre arbejdstekniske ungdomsskoler, der findes, gives der nu en kursusvirksomhed, der, så vidt jeg har forstået, ligger meget tæt op ad de kursus, der er etableret for de voksne arbejdere gennem uddannelsesloven. Det er i sig selv udmærket, men kan det være rimeligt også under hensyn til kapaciteten på disse skoler, som vel ligger på ca. 50 for hver skole, fortsat at arbejde med et særligt administrationsapparat knyttet til denne lov? Jeg tænker naturligvis særlig på det udvalg, der nedsattes i henhold til loven. Det er jo som bekendt meget lettere at nedsætte end at afskaffe et udvalg. Det er jeg helt klar over, men vi taler jo så meget om rationalisering og forenkling af administrationen, og vi gør det så overordentlig sjældent. Var der her ikke mulighed for at gå i gang med noget på et lille felt? Jeg ville være glad, om vi fik lejlighed til at drøfte det nærmere i et udvalg, men jeg vil gerne understrege igen, at jeg ikke hermed mener, der skal foretages en egentlig revision af hele loven; jeg vil kun nævne muligheden for at tage denne enkelte bestemmelse op til nærmere undersøgelse.

Den højtærede arbejdsminister nævner i sin fremsættelsestale, at han vil søge bevilling til efteruddannelse af faguddannede arbejdere og funktionærer. Uden at tage endelig stilling til dette spørgsmål vil jeg da gerne her sige, at jeg har meget stor sympati for tanken.

Møller Sørensen: I årene, der er hengået, siden loven om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere blev vedtaget i det høje ting, er der sket en yderligere kraftig industriel udvikling inden for så godt som alle områder af industrien, og en tilsvarende udvikling henimod en industrialisering er sket inden for landbruget. Denne udvikling har naturlig medført en stærkt stigende